

۱۰۱ چیزی که در مدرسهٔ مُد آموختیم

نوشتهٔ آلفردو کابیرا

ترجمهٔ پرند طاهری

ویراستهٔ علی مولائی

کتاب وارش

سرشناسه	برابرا، ألفردو، ۱۹۷۰-م.
عنوان و نام پدید	۱۰۱ چیز که در مدرسه من آموختم / نوشته ألفردو کابرا: ترجمه پرند طاهری: ویراسته علی مولایی
مشخصات نشر	۱۳۹۲، کتاب وارش.
مشخصات ظاهری	۲ ص ۱۷×۱۱ س.م.
شابک	۹۷۸-۶۰۸-۶۶۵۴-۳
وضعیت فهرست‌نویسی	۱۰۱
یادداشت	عنوان اصلی: 101 Things I Learned in Fashion school
عنوان گسترده	۱۰۱ چیز که در مدرسه من آموختم
موضوع	پوشاک — راهنمای مطالعه
موضوع	طراحی لباس — راهنمای مطالعه
شناسه افزوده	فردریک، متیو
شناسه افزوده	Frederick Matthew
شناسه افزوده	طاهری، پرند، ۱۳۶۸-، مترجم
شناسه افزوده	مولایی، علی، ۱۳۶۸-، ویراستار
رده‌بندی کنگره	۱۳۹۲ ص ۱۲/ک ۲۵۰۸/ت
رده‌بندی دیویی	۷۳۶/۹۲:
شماره کتابشناسی ملی	۳۲۳/۱۳۸۶:

کتابخانه و اسناد

۱۰۱ پیرای کتاب مدرسه مُد آموخته

نویسنده: کابیر

مترجم: پرند طاهر

ویراستار: علی مولایی

تصاویر اصلاحی: نوید منیر

طراح یونیفرم جلد: حامد جابرها

صفحه آرا: زهرا علی زاده

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: نگین، رامین و آناهیتا

نوبت و سال چاپ: اول - ۱۳۹۳

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

شابک ۱۰ رقمی: ۶۰۰-۶۶۵۴-۱۳-X

شابک ۱۳ رقمی: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۵۴-۱۳-۳

www.vareshbook.ir تارنمای کتاب وارش

تلفن مرکز توزیع: ۶۶۴۸۲۹۳۳ ۶۶۹۷۰۶۵۸-۹

www.pizzabook.ir فروشگاه اینترنتی

یادداشت ویراستار

مُد وَاژهٔ بزرگ و استوار نگری که سال‌هاست حد و مرزش را نمی‌توان مشخص کرد، صنعتی افسار گسیخته و جذاب! هنری که برای کمتر کسی شدن حوزه‌های گوناگون را پیوند می‌دهد و برآیند اتفاقات می‌شود و گاهی هم جریان‌ساز. مفهومی که روش‌ها و نظریات مختلف به‌همراه دارد، برای صحبت کردن دربارهٔ مُد و خوش‌پوشیدن و دانسته‌بیس انتخاب کردن باید مُد را شناخت. کتاب «۱۰۱ چیزی که در مدرسهٔ مُد آموختیم» خیلی شامل و کلی‌الزای نیست مُد را برای مخاطب روشن می‌کند. نکات این اثر، حاصل تجربهٔ نویسندگان و بزرگان این حوزه است.

در برگردان فارسی کتاب حاضر سه درس ۴۰، ۴۱ و ۸۱ به‌دلیل مطابق نبودن با شئون اسلامی، حذف شدند و به‌جای آنها سه نکته از افراد مشهور جایگزین شد. هم‌طور تصاویر برخی درس‌ها توسط آقای نوید مسعودنیا - با توجه به خط فکری کتاب و مفاهیم درسی - مرتبط‌شان - ترسیم شدند که از ایشان سپاسگزارم.

ترجمه خوب این کتاب «کنار کتاب» ۱۰۱ نکته برای یادگیری در مدرسه هنر» که پیشتر منتشر شد و همچنین کتاب «۱۰۱ چیزی که در سینه فیلم آموختم» که در آینده نزدیک منتشر خواهد شد؛ نتیجه تلاش و دقت دوست گرامی سر در خانم صدیقه طاهری است که جای قدردانی دارد.

امید که انتشار کتاب «۱۰۱ چیزی که در مدرسه آموختم» در هر چه بیشتر آگاه شدن هموطنان در اهمیت انتخاب لباس و پوشش مفید باشد و البته انتشار کتاب علی در زمینه صنعت و هنر مد شود.

علی مولائی

اسفندماه ۱۳۹۲

یادداشت نویسنده

برنامه آموزشی مربوط به طراحی مُد، دانش آموزان این رشته را به ارائه راه حل های آگاهی بخش و خلاقانه برای حل مشكلات مردم در اس پوشیدن ترغیب می کند. در سال های تدریس، دریافته ام که بزرگترین مانع بر سر این هدف، کمبود مهارت تکنیکی یا اطلاعات کافی و روشن گرانه نیست. امروزه با در دسترس بودن اطلاعات، احتمالاً یک کودک در سنین هفت ساله، نکته بین تر و پیچیده تر از هر زمان دیگری است و فهم بهتری از مُد دارد. در واقع بزرگترین مشکل، نیاز به طراحی برای آدم های واقعی است.

تعبیر بسیاری از دانش آموزان (معمولاً در بیان) این است که واقعیت، دشمن خلاقیت است. به اعتقاد آنها توجه به مشتری واقعی با نیازهای و محدودیت های خلاقیت تعارض دارد. آنها تجربه واقعی را به معنی جان کندن و تن دادن به امری پیش پا افتاده و معمولی می دانند که با ترس همراه است. در نتیجه بیشتر برنامه های آموزشی بر این تئوری و کاربردهای عملی آن تاکید دارد که امری اجتناب ناپذیر در نظر گرفته می شود. اغلب به نظر می رسد که دانش آموزان بیشتر ایده طراحی می کنند تا بسازند.

به عنوان یک طراح مشغول به کار، زمان زیادی را صرف کرده ام تا اهمیت شناخت مشتری زنده و واقعی را بفهمم و اینکه چه می پوشد و چه نمی پوشد. این امر به آنها کمک می کند تا در آینده بر سر خلاقیت نبود بلکه شروع خلاقیت واقعی من محسوب می شود. خلاقیت به چه کار می آید اگر ذهن مخاطب نشأت نگیرد و آن را با دنیای واقعی مرتبط نسازد؟

هدف اصلی این کتاب این است که به دانش‌آموزان توانایی تکنیکی بخشد یا خلاقیت آنها را به چالش بکشد (البته امیدوارم که دانشی از هر دوی این کارها را هم انجام داده باشیم) بلکه بنا دارد راه‌هایی به آنها نشان دهد که این دو به هم پیوسته‌اند. تلاش کرده‌ایم با یادآورهای کوچک، معیارهای ارزیابی و عوامل ایجادکننده انگیزه، دانش‌آموزان کمک کنیم تا بتوانند مشکلات واقعی را خلاقانه و مسائل خلاقانه را با دیدی واقع‌گرا حل کنند.

امیدوارم که دانش‌آموزان و معلمان این کتاب کوچک را در هنگام جستجو، طراحی، پرو کردن و تصویرگری در دسترس داشته باشند. همین‌طور دانش‌آموزان با خوانندگانی که تا به‌فهمند نوآوری در خلال واکنش به آنچه پیش‌تر آمده است، روی می‌دهد. امید داریم که آن درس‌های ساختارمند به پیشرفت همه‌جانبه مراحل طراحی کمک کند. انتظار داریم که درس‌های مربوط به تصویرگری، اهمیت نقش گفتگو و ارتباط را نشان دهد. همین‌طور آموزه‌های تجاری، نقش طرح را در دنیای بزرگ‌تر به‌خوبی بنمایاند.

فریدو کابرا و ماتیو فیدریک

تصویرگر: ماتیو فیدریک

طراح: آنا لیس: تیلور فارست

مُد در قرن ۱۲ متولد شد.

اندام انسان را به شیوه‌ی متوازن پوشانند. در لباس‌های دورپیچ، تکه‌های ساده‌ی پارچه با حالتی افتان، دور بدن پیچیده می‌شوند و زیبایی خاصی را ایجاد می‌کند. این روش از اولین روش‌های پوشاندن بدن با منسوجات بود. با این حال، لباس‌های دورپیچ به سبک سنتی شکل ثابتی ندارند و هنگامی که در تماس با بدن نباشند حالت‌شان را از دست می‌دهند. امروز لباس‌های دورپیچ معمولاً زیرساختی طراحی شده دارند که در دوخت هم اعمال می‌شود.

دوخت پیش از رُنسانس در قرن ۱۲ در لباس‌ها به چشم می‌خورد. زمانی که بزرگداشت دنیای طبیعی در علم، فلسفه و هنر توجه را به اندام انسان معطوف می‌کرد. پیراهن‌های بلند دورپیچ برای تناسب بیشتر با اندام به چندین تکه تقسیم شدند. این تکه‌ها الگوهایی را در ذهن پرورش داد که برای خلق لباس‌های جدا از هم، برای پوشاندن بالاتنه و پایین‌تنه استفاده شد. پیدایش دوخت به دور را متولد کرد.